

[Arentoft]

ydes af staten – skatteyderne – og derfor var det vel mere rimeligt, at statsministeren ligeud sagde, at der her reelt er tale om en ekstraskat.

Svar (14/5 84):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er korrekt, at der på grundlag af drøftelser under de kommende trepartsforhandlinger vil blive overvejet en ordning, hvorefter de, der ikke er medlemmer af en arbejdsløshedskasse, skal yde et bidrag svarende til medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringen.

Jeg kan oplyse, at af de 25 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen, som dækkes af medlemmer og arbejdsgivere, bidrager medlemmerne med ca. halvdelen. Herudover bidrager medlemmerne over skatten også til finansieringen af de sidste 75 pct.

Der er som bekendt sket en udvikling på arbejdsmarkedet de seneste 10 år; således er arbejdsløsheden desværre steget væsentligt. Dette har medført, at erhvervsgrupper, hvor arbejdsløshed var næsten ukendt, nu imødeser en voksende risiko for arbejdsløshed. Det har endvidere medført, at udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen er steget, hvorfor det har været nødvendigt at hæve arbejdsgivernes og medlemmernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen.

Når man betragter denne udvikling, forekommer det mig urimeligt, at visse erhvervsgrupper fortsat kan holde sig mere eller mindre uden for finansieringen af arbejdsløshedsforsikringen. Det drejer sig jo her først og fremmest om erhvervsgrupper, der traditionelt har haft en meget lav ledighedsrisiko.

På denne baggrund er det efter min opfattelse rimeligt at overveje, om der kan etableres en mere solidarisk ordning, således at personer med en traditionelt lav ledighedsrisiko skal bidrage til finansieringen af arbejdsløshedsforsikringen nu og ikke først, når/hvis ledighedsrisikoen er høj.

Spm. nr. S 485

Til *ministeren for skatter og afgifter* (2/5 84) af:

Hjortnæs (S):

»Kan ministeren oplyse, om der i Surløkkesagen har foreligget en ansøgning om hel eller delvis eftergivelse eller om en afviklingsordning for det pålignede restskattebeløb som grundlag for den beslutning, ministeren traf den 12. marts d.å.?«

Begrundelse

Det er fortsat uoplyst, hvad det er for et initiativ, der får ministeren til at genoptage Surløkkesagen.

Svar (11/5 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Den 19. januar 1984 modtog ministeriet et forslag til afvikling af den resterende særlige indkomstskat i Surløkkesagen. Ministeriet fandt ikke grundlag for at tiltræde forslaget. Dette blev meddelt ansøgeren den 20. januar 1984.

Den 11. februar modtog ministeriet på ny en ansøgning om lempelse af skatten eller en rimelig afdragsordning. Efter at sagen havde været forelagt mig, blev det den 21. februar 1984 meddelt ansøgeren, at man ikke fandt grundlag for at genoptage sagen, og at restbeløbet derfor måtte indbetales til kommunen.

Det er de nævnte afgørelser af 20. januar og 21. februar 1984, der blev ændret ved min afslutning af sagen den 12. marts 1984, efter at jeg havde taget sagen under fornyet overvejelse under hensyn til de forhold, der var kommet frem under behandlingen af de pågældende ansøgninger.

Spm. nr. S 486

Til *ministeren for skatter og afgifter* (2/5 84) af:

Hjortnæs (S):

»Kan ministeren oplyse, hvornår han senest har meddelt afslag på et andragende om hel eller delvis eftergivelse eller om en afviklingsordning for restskattebeløbet i Surløkkesagen?«

Begrundelse

I besvarelse af 2. maj d.å. af spørgsmål nr. S 470 har ministeren oplyst, at der i perioden fra juli 1983 og frem til 12. marts 1984 i flere